Το αγόρι με τα χέρια στις τσέπες

Το σχολείο της Κοινότητας

Οι ραδιοφωνικές ιστορίες του Μπαμπάλ

Τα Θρανία της Άνοιξης,
Αθήνα 2025

Παιδαγωγική Ομάδα «Το Σκασιαρχείο»   Ο ΚΟΚΚΙΝΟΛΑΙΜΗΣ   ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ

Χαράλαμπος Μπαλτάς

Παιδαγωγική Ομάδα «Το Σκασιαρχείο»

Αθήνα 2025

Εικονογράφηση: Ραφαέλα Χότζα

Έκδοση: Παιδαγωγική Ομάδα "Το Σκασιαρχείο"

ISBN: 978-618-87378-6-0

© Χαράλαμπος Μπαλτάς

Το Σχολείο της Κοινότητας

Οι ραδιοφωνικές ιστορίες του Μπαμπάλ

Τα Θρανία της Άνοιξης
Αθήνα 2025

«Εδώ τα θρανία της άνοιξης»!
Ακούτε το ραδιόφωνο των παιδιών!
Παιδιά, μείνετε συντονισμένα!

ΤΟ ΑΓΟΡΙ ΜΕ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΤΙΣ ΤΣΕΠΕΣ

Ήταν ένα παιδί που πήγαινε στο σχολείο των Εξαρχείων. Το όνομά του ήταν Ματίας. Καθόταν συνέχεια στο ραδιόφωνο της τάξης που έκαναν τα παιδιά τις δικές τους εκπομπές, άκουγε διάφορους σταθμούς και μονολογούσε: «Αν όλα τα παιδιά της γης, αν όλα τα παιδιά της γης, μαντζάρε go go, μαντζάρε go go, ραδιόφωνο, ραδιόφωνο, καλό παιδί, καλό παιδί, democracy, democracy, book, book, look, look, school, school».Ήταν όμως άτακτο παιδί και δεν άκουγε τ' άλλα παιδιά και το αποκαλούσαν όλοι Τομ Σόγιερ. Το ρωτούσαν αν είναι αγόρι κι έλεγε «ναι». Αν είναι κορίτσι κι έλεγε «όχι».Ήταν ένα μυστήριο παιδί και το έλεγαν Ματίας ο Ιστορίας. Το παιδί ήταν καλό στα μαθηματικά, αλλά βαριόταν να κάνει πράγματα με τα χέρια του. Τα είχε στις τσέπες.Ήθελε μόνο να παίζει με κάτι στρογγυλό, όπως με τη

στρογγυλή γη της τάξης, τη μπάλα, το μπαλάκι, το φινιστρίνι της πόρτας - βιβλιοθήκης και το μπαλόνι. Βαριόταν κι όλο βαριόταν κι έλεγε στα παιδιά να κάνουν γρήγορα, να τελειώνουν γιατί βαριόταν, να πάνε να παίξουν.

Ήταν τελικά όλο μυστήριο αυτό το παιδί που είχε τα χέρια στις τσέπες και σε κοιτούσε στα μάτια. Δεν τα έβγαζε λες και κρύωναν ή τα ετοίμαζε για μπουνιές. Και μονολογούσε «το κορίτσι με τα χέρια στις τσέπες, το κορίτσι με τα χέρια στις τσέπες, school, school, good boy, good boy, Falestini, Falestini». Αγάπησε το κορίτσι μέσα από τον καθημερινό πρωινό κύκλο στο σχολείο όπου τραγουδούσε: «αν όλα τα παιδιά της γης, πιάναν γερά τα χέρια, κορίτσια αγόρια στη σειρά...».

Όμως, όταν έβγαζε τα δάχτυλα του χεριού από τις τσέπες και τα έβαζε στα βιβλία, τότε μάθαινε καινούριες λέξεις. Τις έβαζε μετά στις τσέπες και τις έπιανε γερά με τα χέρια του να μην του φύγουν. Λες και κρατούσε όλο τον κόσμο στα χέρια

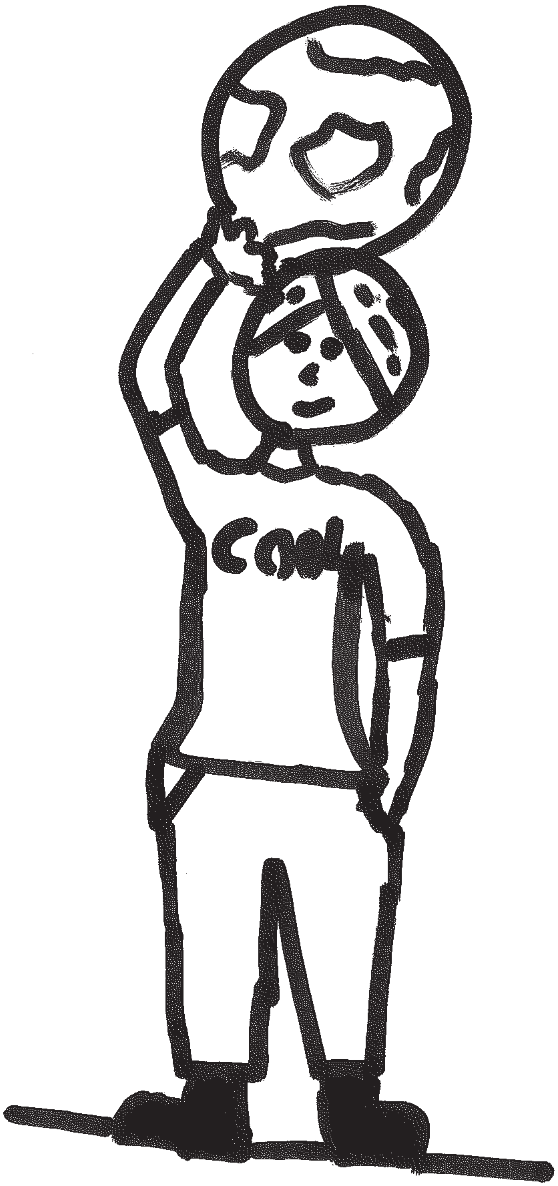
cool